

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112222689
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112222689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu SAPEX, s. r. o., Hlavná 13, Prešov, IČO: 31 648 541, právne zastúpený JUDr. Jolanou Karabinošovou, advokátkou, Konštantínova 3, Prešov proti žalovaným 1./ Z. X., bytom S. X, P., právne zastúpený JUDr. Petrom Arendackým, advokátom, Čapkova 2, Bratislava a 2./ R. X., bytom S. X, P., o zaplatenie 863,07 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/147/2012-125 zo dňa 13.12.2013 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaní v 1. a 2.rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 71,39 Eur na účet JUDr. Jolany Karabinošovej v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Sudkyňa JUDr. C. S. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/147/2012.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 863,07 Eur spolu s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne od 06.09.2012 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 484,31 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 425,81 Eur na účet právnej zástupkyne žalobcu všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 710 ods. 1, § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka a uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie 863,07 Eur, čo predstavuje primerané nájomné mesačne vo výške 66,39 Eur, s ktorou výškou obaja žalovaní súhlasili za žalované obdobie od 01.06.2011 do 30.06.2012 (13 mesiacov x á 66,39 Eur). Žalovaní užívajú aj v žalovanom období naďalej byť patriaci žalobcovi bez právneho dôvodu, keďže ich nájomný vzťah k tomuto bytu zanikol k 08.06.2009, t. j. právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp.zn. 16C/240/2006. Tým, že žalobcovi za jeho užívanie nič neplatili, došlo na ich strane k bezdôvodnému obohateniu vo výške primeraného a obvyklého nájomného, ktoré v danom prípade predstavuje 66,39 Eur mesačne. O bezdôvodné obohatenie ide aj v prípade, ak majetok obohateného sa nezmenšil, hoci sa mal zmenšiť. Týmto spôsobom sa bezdôvodne obohatí aj ten kto užíva cudziu vec bez platnej nájomnej zmluvy. Skutočnosť, že nájomné bolo uhradené do notárskej úschovy je pre tento spor irelevantné. Plnenie do notárskej úschovy totiž nespôsobuje zánik dlhu. K tomu by došlo len plnením do súdnej úschovy tak, ako to vyplýva z ust. § 568 Občianskeho zákonníka. Konanie o úschovách je upravené v ust. § 185 a nasl. Občianskeho

súdneho poriadku. Za žalované obdobie k žiadnemu plneniu do súdnej úschovy nedošlo (nepostačuje len podanie návrhu na súd o prijatie plnenia do súdnej úschovy), a preto súd nemohol dospieť k záveru o zániku dlhu. Aj keď o žiadosti žalovaných o prijatie peňazí do súdnej úschovy nebolo rozhodnuté. Podľa názoru súdu nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady pre vyhovie ich žiadosti v zmysle ust. § 568 Občianskeho zákonníka.

K opakovanému spochybňovaniu aktívnej legitímácie žalobcu, súd opakovane poukázal na ust. § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. (aktuálne znenie o katastri nehnuteľností), podľa ktorého sú údaje hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Podľa § 7 písm. c/ Katastrálneho zákona, kataster obsahuje aj údaje o právach k nehnuteľnostiam, vrátane identifikačných údajov o vlastníkov nehnuteľností. Žalovaný v 1.rade sa v minulosti už pokúsil o preukázanie iného stavu ako bol zapísaný v katastri nehnuteľnosti, keď sa domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalobca nadobudol vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, avšak nebol úspešný. Súd sa zaoberal platnosťou tak napadnutej kúpnej zmluvy, ako aj prevodom, ktoré jej predchádzali a dospel k záveru, že sú platné. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol, aj keď len jeden z dôvodov bol v rozsudku uvedený, a to nedostatok naliehavosti právneho záujmu zo strany žalovaného v 1.rade v pôvodnom konaní žalobcu na vyslovenie neplatnosti zmluvy. Je síce pravdou, že odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku sa zaoberal len týmto posledným dôvodom, ale rozhodujúce je, že zmena vlastníctva ustálená nebola. Rozsudok vo veci vedenej sp. zn. 11C/382/1998 je právoplatný a záväzný pre účastníkov a všetky orgány, ako to vyplýva z ust. § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a preto súd už nemôže ani prejudiciálne dospieť k inému záveru než k platnosti kúpnej zmluvy žalobcu. Súd zdôraznil, že vlastníctvo žalobcu je preukázané výpisom z listu vlastníctva a opak by mali preukázať žalovaní. S ich argumentáciou sa súdy už vysporiadali v predchádzajúcich konaniach a stále dospeli k záveru o vlastníctve žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, a to nielen v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/382/1998, sp. zn. 29C/38/2005, ale tiež sp. zn. 16C/240/2006, v ktorom súd musel vyriešiť otázku vlastníctva bytu, keďže pre posúdenie platnosti výpovede z nájmu z pohľadu toho, či žalobca bol skutočne oprávnený ako vlastník k podaniu napadnutej výpovede, to bolo kľúčové. Ako vyplýva z rozsudku, súd sa vysporiadal s námietkami žalovaných, vyhodnotil ich ako nedôvodné a vyslovil záver, že žalobca bol vlastníkom objektu, a teda bol oprávnenou osobou na podanie výpovede. Pre tento spor teda bol rozhodujúci práve rozsudok v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006, ktorý je záväzný pre účastníkov konania, s poukazom na ust. § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Viazanosť týmto rozhodnutím nespočíva len v tom, že súd žalobu o neplatnosť výpovede zamietol, ale aj v tom, že sa súd musel a patrične sa aj vysporiadal s námietkou žalovaných v tom, že žalobca nebol vlastníkom nehnuteľnosti, a teda nebol podľa žalovaných oprávnený na podanie výpovede z nájmu. V ust. § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je implementovaný princíp právnej istoty, ktorý je potrebné považovať za jeden zo základných princípov právneho štátu. Je nemysliteľné, aby žalovaný, ktorý bol neúspešný v spore o neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorou žalobca nadobudol vlastníctvo, a to aj za predpokladu zamietnutia žaloby len pre absenciu naliehavosti právneho záujmu na tomto určení, mohol byť úspešný v otázke posudzovania toho istého vlastníctva v iných sporoch, kde by sa táto otázka riešila len prejudiciálne a mala by sa posúdiť inak. Pokiaľ zákonodarca prostredníctvom ust. § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku nedáva možnosť aj pri absolútnej neplatnosti právneho úkonu hocikomu podať žalobu o jeho neplatnosť, ale len osobe, ktorá preukáže, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, sleduje sa tým naplnenie princípu právnej istoty, aby právne vzťahy boli stabilizované. Právne postavenie žalovaných sa nezmenilo od sporu o neplatnosť zmluvy, stále boli len nájomcami sporného bytu a v súčasnosti dokonca už tento nájomný pomer ani neexistuje. O to viac teda u nich chýba naliehavý právny záujem na prijatí záveru o neplatnosti zmluvy, ktorý podľa názoru súdu je potrebné preukazovať aj v prípade, ak platnosť zmluvy sa má posúdiť len prejudiciálne. Iný výklad by bol nelogický a viedol by k absurdite a totálnemu potláčaniu princípu právnej istoty. Aj v tomto konaní, a to v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/29/2013 - 96 zo dňa 13.09.2013 odvolací súd konštatoval, že súd sa náležite vysporiadal s otázkou neprípustnosti opätovného preskúmania námietky žalovaných týkajúcej sa vlastníckeho práva žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti, a to ako otázky predbežnej, čo plne korešponduje s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/44/2010 z 31.01.2012. Totožný právny názor vyplýva aj z iných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. 5CMcdo 16/2010 zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 1Cdo 133/2009 zo dňa 29.04.2009, ale aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS II. 349/2009-36 zo dňa 20.01.2010.

K námietke žalovaného v 1.rade, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/44/2010 sa týka tých istých účastníkov, pričom v danom prípade žalovaná v 2.rade nebola

účastníčkou konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006, čo je pravdou, súd poukázal na nesprávne pochopenie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Jeho zmysel bol premietnutý aj v príslušnej právnej vete citovaného rozhodnutia, ktorá je nasledovná: „Pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu viazaný jej skorším posúdením“. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006 bola vyriešená prejudiciálne otázka vlastníctva žalobcu ako prenajímateľa predmetného bytu, a teda bol vyriešený základ hmotnoprávneho vzťahu nielen medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006, ale aj všetkých účastníkov v tomto spore, teda aj v tomto konaní, a teda aj žalovanej v 2.rade. Je absurdné, aby viazanosť rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 16C/240/2006 v otázke posúdenia vlastníctva žalobcu platila len pre žalovaného v 1.rade a nie pre jeho manželku, teda žalovanú v 2.rade, lebo nebola účastníčkou predchádzajúceho sporu. Takýto výklad je mylný, postrádajúci logické myslenie. V tejto súvislosti súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/16/2010 zo dňa 25.04.2012, v ktorom bol vyslovený názor o viazanosti skorším právoplatným rozhodnutím, v ktorom bola vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, inak by bola ohrozená právna istota ako dôležitý pilier ochrany práva, pričom v prejednávanom prípade neboli totožní účastníci s predchádzajúcim sporom.

Súd teda považoval za dôvodné žalobe z titulu vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovaným vyhovieť, vrátane uplatnených úrokov z omeškania, ktoré boli priznané s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 v spojení s ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Žalobca si správne uplatnil úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby obom žalovaným s poukazom na ust. § 563 Občianskeho zákonníka, lebo obaja žalovaní prevzali žalobu 05.09.2012, a preto súd prvého stupňa priznal úroky z omeškania žalobcovi v zákonnej výške od 06.09.2012 do zaplatenia.

K ďalším návrhom na doplnenie dokazovania súd uviedol, že navrhnuté dôkazy týkajúce sa pripojenia registrového spisu GASTROPOLu, a. s., ďalej vyžiadania si od mesta Prešov spisy týkajúce sa reštitučných dohôd, pripojením notárskeho spisu sp. zn. N 70/1992, zabezpečením reštitučnej dohody, ktorú uzatvoril GASTROPOL s pani X. z dôvodu, že týmito dôkazmi žalovaných chceli spochybniť vlastníctvo žalobcu. Vzhľadom na vyslovený právny názor, súd takéto navrhnuté dôkazy považoval za irelevantné.

K vznesenej námietke zaujatosti právnym zástupcom žalovaného v 1.rade súd uviedol, že uplatnená námietka sa týkala len okolností vyplývajúcich z ust. § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, a preto na takúto námietku sa v zmysle ust. § 15a ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku neprihliada, ani sa vec nepredkladá nadriadenému súdu, lebo dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci a v jeho rozhodovaní v iných veciach.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov z titulu zaplateného súdneho poplatku vo výške 58,50 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 425,85 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podali proti rozsudku odvolanie žalovaní v 1. a 2.rade. Napadnutý rozsudok považovali za arbitrárny bez náležitého odôvodnenia v rozpore s ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. za nepreskúmateľný. Právny zástupca žalovaných poukázal na to, že súd neuviedol, na základe ktorého ustanovenia zákona sa rozsudok vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006 vzťahuje aj pre žalovanú v 2.rade, ktorá nebola účastníčkou konania, v ktorom konaní sa riešila otázka vlastníctva k domu. Ďalej namietal, že z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že súd rozhodol vo veci vyhlásením uznesenia a nie rozsudkom. Navyše namietal procesný postup zákonnej sudkyne vo veci, na ktoré uplatnené námietky opakovane poukázal. Ďalej poukázal na to, že žalovaní podaním zo dňa 05.01.2013 dali podnet na začatie disciplinárneho konania voči zákonnej sudkyňi JUDr. C. S. práve pre nezákonný postu v konaniach vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/382/1998, sp. zn. 16C/240/2006 a sp. zn. 11C/147/2012. Ďalej namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov. Súd neuviedol, prečo má žalobca nárok na nájomné aj v prípade, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Súd sa nevysporiadal s tými istými skutočnosťami, na ktoré poukázali žalovaní vo svojich vyjadreniach ohľadne otázok res iudicatae, riešenie prejudiciálnych otázok súdom v konaní

s tvrdením, že by žalovaní mali preukázať opak kto je vlastníkom spornej nehnuteľnosti, nesúhlasil. Zdôraznil, že žalobca sa domáha zaplatenia nájomného z titulu bezdôvodného obohatenia. Aktívnu legitímáciu je povinný preukazovať žalobca, nie žalovaný. Poukázal na to, že žalobca nadobudol vlastníctvo k budove súp. č. XXXX, postavenej na ul. S. č. X v P., pričom v kúpnej zmluve spisanej formou notárskej zápisnice sp. zn. N 70/92, Nz 65/92 zo dňa 30.01.1992 na bývalom Štátnom notárstve v Prešove, špecifikácia kupovanej nehnuteľnosti nie je uvedená. Súd ani žalobca doposiaľ v tomto konaní ani v jednom z predchádzajúcich konaní neodcitolí túto časť kúpnej zmluvy, z ktorej by vyplývalo, že predmetom kúpy je aj uvedená nehnuteľnosť. Nesúhlasil s názorom súdu o právnej záväznosti rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 11C/382/1998. Poukázal na to, že žaloba bola zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, avšak následne sa súd zaoberal aj platnosťou zmluvy, čo nepovažoval za správne. Za nesprávny považoval názor súdu, že pre spory je rozhodujúce rozhodnutie vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006, v ktorom však žalovaná v 2.rade nebola účastníčkou konania, a preto nemôže byť pre ňu rozsudok záväzný. Otázka vlastníctva bola v predmetnom konaní riešená iba predbežne, nie je predmetom výroku rozsudku, a tak nie je možné hovoriť o tom, že prejudiciálna otázka tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Súd sa preto v tomto konaní mohol zaoberať otázkou vlastníctva nehnuteľnosti. Podotkol, že predmetom kúpnej zmluvy, ktorú uzavrel žalobca formou notárskej zápisnice spisanej na bývalom Štátnom notárstve v Prešove pod sp. zn. N 70/1992, Nz 65/1992 dňa 30.01.1992, z obsahu ktorej súdy nedefinovali, čo bolo predmetom kúpy, či bytový dom súp. č. XXXX, postavený na ul. S. č. X v P.. Vo vzťahu k prijatiu finančných prostriedkov do úschovy súdu, poukázal na to, že účinky nastávajú odo dňa podania návrhu na prijatie peňazí do úschovy. Ak by to mal byť iný dátum, tak potom by súd zodpovedal za škody, ktoré majú súvis s oneskoreným rozhodnutím o úschove. Z tohto dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalovaná v 2.rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnila s odvolaním žalovaného v 1.rade. Iné skutočnosti neuviedla.

Právna zástupkyňa žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu považovala odvolanie za nedôvodné. Poukázala na to, že súd sa v celom rozsahu vysporiadal so všetkými namietanými skutočnosťami žalovanými. Žalobca sa oprávnené domáha svojich práv ako vlastníka, má právo na ochranu. Je právne dôvodné, preto sa domáha aj náhrady za užívanie nehnuteľnosti bytu, a preto navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikovala.

Zákonná sudkyňa JUDr. C. S. vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedla, že sa vo veci necíti byť zaujatá. Tvrdenie o tom, že neprotokolovala všetky skutočnosti uvádzané právnym zástupcom žalovaných JUDr. Arendackým na pojednávaní dňa 12.12.2013, nepovažovala za opodstatnené. Uviedla, že doslovne protokolovala všetko, čo právny zástupca v danej súvislosti uviedol, dokonca sa ho dotazovala, či je zaprotokolované všetko, čo v súvislosti s predmetom konania uviedol. Napokon právny zástupca žalovaných nenamietal jej protokoláciu a pokiaľ by nebolo zaprotokolované všetko čo uviedol, túto námietku by právny zástupca vzniesol. I napriek tomu, že v minulosti bol žalovanými podaný podnet na jej disciplinárne stíhanie, vo veci sa necíti byť zaujatá. Nemá žiaden vzťah k účastníkom konania ani k ich právnym zástupcom, ani k prejednávanej veci. So stanoviskom žalovaných sa podrobne oboznámila. Bolo oboznámená na pojednávaní podrobne. K ostatným dôvodom námietky zaujatosti týkajúcim sa nesúhlasu žalovaných s právnym posúdením sporu zo strany súdu, ktoré súvisia s jeho rozhodovacou činnosťou, opätovne poukázala na ust. § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, čo nebol dôvod na predloženie veci nadriadenému súdu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktoré bolo oznámené na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalovaných uvádza, že namietaná arbitrárnosť rozhodnutia, jeho nedostatočné odôvodnenie v dôsledku čoho by mal byť napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Súd prvého stupňa sa náležite vysporiadal so všetkými tvrdenými skutočnosťami žalovanými. Poukázal na právne posúdenie, ako aj na závery judikatúry týkajúcej sa výkladu ust. § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. právnej záväznosti rozhodnutia o hmotnoprávnej otázke. Napadnuté rozhodnutie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, je jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné. Aj s posúdením záväznosti rozhodnutí týkajúcich sa opakovaných námietok žalovaných o vlastníctve žalobcu k spornej nehnuteľnosti, sa odvolací súd stotožnil, lebo názor súdu prvého stupňa vychádza z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý vyslovil, že rozhodnutie týkajúce sa hmotnoprávnej otázky je právne záväzné i napriek tomu, že o tejto otázke bolo rozhodované v inom súdnom konaní. Navyše dôkazná povinnosť na preukázanie opaku o namietanom vlastníctve žalobcu k spornej nehnuteľnosti spočívala na žalovaných, ktorí túto dôkaznú povinnosť súdu nepreukázali ani nespĺnili.

V občianskom súdnom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nespĺnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Navyše súd prvého stupňa vychádzal aj z hodnovernosti zápisu v katastri nehnuteľnosti na čo taktiež správne poukázal. Záväznosť rozhodnutia týkajúcej sa veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/240/2006, v ktorom konaní nebola účastníčkou žalovaná v 2.rade, sa na žalovanú v 2.rade vzťahuje z titulu manželského zväzku medzi účastníkmi konania, ako aj z titulu bývalých spoločných nájomcov sporného bytu.

Vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov, resp. rozsahu vykonávania dôkazov, k tomu odvolací súd uvádza, že uplatnenú námietku týkajúcu sa nevykonania ďalších dôkazov týkajúcich sa preukázania opakovane namietanej otázky vlastníckeho práva žalobcu, že súd prvého stupňa správne v súlade so zásadou hospodárnosti konania a bez zbytočných prietahov vo veci rozhodol. Navrhnuté dôkazy neboli potrebné pre zistenie skutkového stavu z dôvodu, že predmetom konania bolo vydanie bezdôvodného obohatenia za žalované obdobie od 01.06.2011 do 30.06.2012 mesačne po 66,39 Eur, ktorá výška sporná medzi účastníkmi nebola. Nie je vecou súdu vykonať každý navrhnutý dôkaz. Súd sám rozhodne na základe vlastnej úvahy, ktorý dôkaz vykoná alebo uzná za vhodné vykonať, a ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutkových okolností. Postup súdu prvého stupňa, ktorý zamietol vykonanie ďalších navrhnutých dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci považoval odvolací súd za správny.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd namietanú skutočnosť o účinkoch prijatia finančných prostriedkov do úschovy. V zmysle ust. § 568 Občianskeho zákonníka, prijatie finančných prostriedkov do úschovy prichádza do úvahy za splnenia zákonom stanovených podmienok. Na strane žalovaných je vedomosť, kto je vlastníkom nehnuteľností a komu majú plniť za bezdôvodné užívanie bytu. Súd pri posudzovaní tejto otázky vychádzal zo stavu rozhodného v čase rozhodnutia, že o žiadosti žalovaných o prijatie finančných prostriedkov do súdnej úschovy nebolo rozhodnuté, a preto bol rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia vyplývajúci z ust. § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na čo súd prvého stupňa správne poukázal.

K otázke procesného pochybenia pri vyhlásení rozhodnutia vo veci samej formou uznesenia odvolací súd uvádza, že z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že predsedníčka senátu túto skutočnosť opravila tým, že vo veci samej bol vyhlásený rozsudok. Nejedná sa o procesnú vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na ktorú by bolo potrebné prihliadať v zmysle ust. § 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ust. § 14 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku, sudcovia sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o pojednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa ust. § 15a ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

V námietke zaujatosti musí byť uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaní opakovane namietali zaujatosť zákonnej sudkyne JUDr. C. S., a to do zápisnice o pojednávaní (v spise na č. I. 120), ďalej samostatným podaním (v spise na č. I. 122, 123), ako aj následne (č. I. 130 spisu). Opakovane namietali procesný postup zákonnej sudkyne týkajúci vedenia pojednávania, rozsahu a spôsobu vykonávania dokazovania. Zákonná sudkyňa vo vyjadrení k vznesenej námietke zaujatosti, ako aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázala na ust. § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého namietaná okolnosť týkajúca sa postupu zákonného sudcu vo veci nemôže byť dôvodom na jeho vylúčenie. Takýto postup je súladný s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Z postupu zákonnej sudkyne, uplatnených opakovaných námietok žalovanými, ako aj z vyjadrenia zákonnej sudkyne, nadriadený súd v zmysle ust. § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nevzhliadol žiadne dôvodné pochybnosti o nezaujatosti zákonnej sudkyne vo veci konať. Namietaný postup, rozsah vykonávania, ako aj spôsob vedenia konania nie je dôvodom na vylúčenie zákonnej sudkyne a vzhľadom na jej vyjadrenie, že je bez pomeru k veci, k účastníkom konania a ich zástupcom, i napriek opakovaným podnetom na disciplinárne konanie, nadriadený súd vyslovil, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci. Postup zákonnej sudkyne je štandardný v súlade s ustanoveniami občianskeho procesného práva a je zárukou zachovania práva účastníkov na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktorému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 71,39 Eur, a to za písomné vyjadrenie k odvolaniu á 51,45 Eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len citovanej vyhlášky). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Právna zástupkyňa žalobcu preukázala, že je platcom dane z pridanej hodnoty, a preto bola jej odmena, vrátane režijného paušálu zvýšená o daň z pridanej hodnoty, t. j. zo sumy 59,49 Eur, t. j. 20 % predstavuje 11,90 Eur (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov právneho zastúpenia bola priznaná náhrada vo výške 71,39 Eur, k zaplateniu ktorej odvolací súd zaviazal žalovaných v 1. a 2.rade spoločne a nerozdielne v súlade so zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Povinnosť žalovaných v 1. a 2.rade zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.